

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

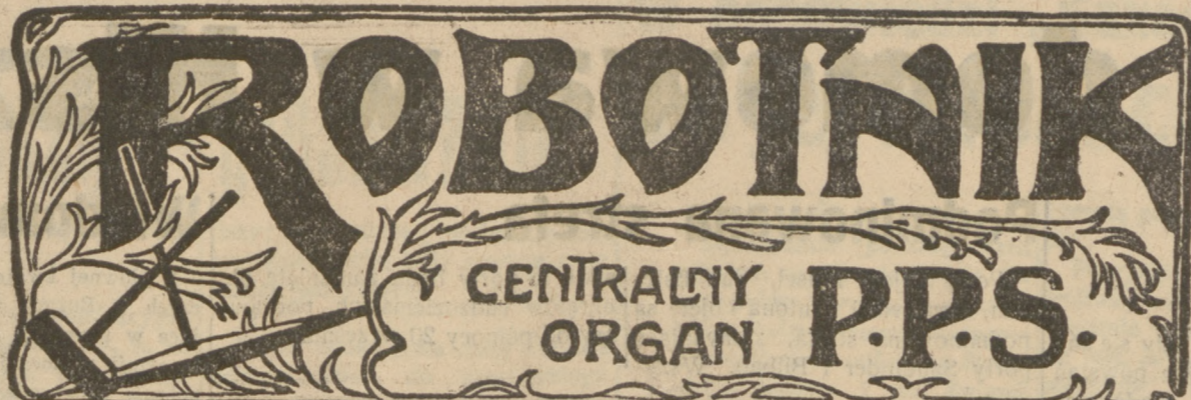
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna o. 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uszczona ryczałtem.

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5.19-80

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Pocztowe Przekazy Rozrachunkowe
Urząd Pocztowy Warszawa I Kartoteka N. 117

Cena numeru 20 groszy

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnośnikiem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnika zł. 4.70 na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.— Za zmianę adresu 50 gr.

Dla członków Partii, Związków Zawodowych, urzędników państwowych i nauczycieli ulgi w prenumeracie.

Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie

Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

Marsz Świata Pracy Wspaniałe zwycięstwo Socjalizmu w Szwecji

W niedzielę odbyły się w Szwecji wybory do Izby poselskiej parlamentu. Wybory poprzednie odbywały się na jesieni roku 1932. Depesza PAT-a tak przedstawia wyniki głosowania: Do głosowania w Szwecji uprawnieni są wszyscy obywatele szwedzcy, zarówno kobiety, jak i mężczyźni, po osiągnięciu wieku lat 23. W 28 okręgach wybrano ogółem 230 deputowanych. Przebieg wyborów w całym kraju był zupełnie spokojny. Biura wyborcze zamknięto o godz. 21-ej. Według informacji szwedzkiej agencji prasowej, około godz. 24-ej odnosiło się wrażenie, iż stronnictwo agrarjuszów, w którego rękach spoczywają rządy od czerwca r. b., poczyniło postępy kosztem konserwatystów. Zdawało się, iż socjaliści i stronnictwo ludowe zachowują swój dotychczasowy stan posiadania.

Według wiadomości, jakie nadeszły w poniedziałek rano, przewidywania te zawiody. Wybory zakończyły się zwycięstwem socjalistów. Według przewidywań obliczeń, wyniki wyborów

przedstawiają się w sposób następujący: konserwatyści 44 mandaty, agrarjusze 36 mand., stronnictwo ludowe 27, socjaliści 112, partja socjalistyczna „Kilboma“ 6, komuniści 5.

W r. 1932 konserwatyści otrzymali 58 mandatów, agrarjusze 36, stronnictwo ludowe 24, socjaliści 104, partja „Kilboma“ 6, komuniści 2.

Socjaliści w niedzielnych wyborach występowali samodzielnie, natomiast partja „Kilboma“ szła do wyborów razem z komunistami.

Socjalizm Szwecji odniósł więc tryumf zupełny. Partja „Kilboma“ (coś w rodzaju grupy „niezależnych socjalistów“ w Polsce) weszła do większości rządowej, bo inaczej postąpić — wobec powszechnego nastroju mas robotniczych — nie może; komuniści nie odegrają żadnej istotniejszej roli; socjaliści mogą też liczyć na lojalną współpracę lewicy agrarjuszów (chłopów). Szwecja — w warunkach pełnej demokracji politycznej — otrzymała w lojalnej i

uczciwej walce wyborczej większość socjalistyczną.

Omawiając wyniki wyborów prasa sowiecka podkreśla, że socjaliści demokracji zdobyli 10 nowych mandatów zyskując 300.000 głosów. Wszystkie partje mieszczkańskie łącznie otrzymały o 4.000 głosów mniej od socjalistów. Narodowi „socjaliści“ zebraли zaledwie 20.000 głosów, nie zdobywając ani jednego mandatu.

Rozporządzenie min. opieki społecznej

Warunki pracy i płacy na Górnym Śląsku

P. minister opieki społecznej Marjan Zyndram - Kościelkowski podpisał zarządzenie o nadaniu mocy powszechnie obowiązującej ramowej umowie zbiorowej, obejmującej ogólne warunki pracy w przemyśle metalowym przetwórczym górnośląskiej części województwa śląskiego. Jednocześnie podpisane zostało obwieszczenie o zamiarze nadania tej umowie mocy powszechnie obowiązującej w przemyśle elektrotechnicznym, chemicznym, drzewnym i pierniczym. Same taryfy płac dla tych przemysłów mocy powszechnie obowiązującej nie uzyskały, —

jednak wszczęte zostaną w najbliższym czasie za pośrednictwem komisarzy demobilizacyjnego rokowania, zmierzające do ustalenia taryf płac dla tych zakładów, które dotychczas taryf tych nie posiadały. Gdyby rokowania te wyniku nie dały, ustalenie specjalnych taryf płac dla zakładów niezrzeszonych nastąpi w drodze orzeczenia komisji pojednawczo-rozjemczej w Katowicach. W ten sposób na G. Śląsku nastąpi likwidacja istniejącego stanu beztaryfowego w wymienionych, przemyśle niezrzeszonych. (PAT.)

VII ZJAZD T. U. R. W RADOMIU ZAKOŃCZYŁ W CZORAJ SWE OBRADY. SPRAWOZDANIE OGŁOSIMY JUTRO.

„Rozmowa“ armat Gwałtowne zaostrenie stosunków japońsko-chińskich

Z Tokio donoszą: Ambasador japoński w Chinach, Kawagoe, wobec zaostrej ostatnimi wydarzeniami stosunków japońsko-chińskich, zwrócił się telegraficznie do Tokio o nowe instrukcje. Niezwłocznie po otrzymaniu telegramu u ambasadora odbyły się narady kierowników poszczególnych resortów z udziałem kilku ministrów. O przebiegu tych narad, z wyjątkiem narad kierownictwa marynarki, nie ogłoszono dotychczas żadnego komunikatu.

Jak donosi agencja „Domei“, w kołach marynarki domagają się energicznej postawy wobec Rządu nankińskiego, jedynie, ich zdaniem — odpowiedzialnego za ostatnie incydenty o charakterze antyjapońskim. Kierownictwo marynarki domaga się natychmiastowej ewakuacji PAKHOE z oddziałów 19. armji w przeciwnym razie marynarka japońska obejmie ochronę obywateli japońskich w Chinach. W mia rodzajnych kołach japońskich panuje przekonanie, że kontynuowanie rokowań z Chinami na dotychczasowej podstawie jest bezużyteczną stratą czasu i stanowi raczej zachętę dla akcji antyjapońskiej. Ambasador Kawagoe w myśl otrzymanych instrukcji przedłoży Rządowi nankińskiemu nowe żądania, od których bezwarunkowe-

go przyjęcia zależeć będzie dalszy rozwój stosunków japońsko-chińskich.

Ta sama agencja donosi, że sytuacja jest w dalszym ciągu bardzo napięta. Oddziały 19-tej armji, zajmujące miasto i okolice, nie zostały dotychczas wycofane. Flota japońska, znajdująca się w porcie PAKHOE, otrzymała rozkaz

**WYMUSIĆ SIŁĄ EWAKUACJĘ
ODDZIAŁÓW 19-EJ ARMJI
z okręgu PAKHOE. Należy zaznaczyć, że armja 19-ta brała udział w walkach z Japończykami w Szanghaju w 1932 roku. Dowództwo armji poleciło**
WYCELOWAĆ DZIAŁA FORTÓW W PAKHOE NA STATKI JAPOŃSKIE.

Ajencja dodaje, iż Czang-Kaj-Szek dąży do pokojowego załatwienia konfliktu, napotyka jednak na opór władz prowincji Kwangsi, którym podporządkowana jest 19-ta armja.

Cesarz japoński zaaprobował decyzje ministra marynarki w sprawie wysyłki wojsk do Hankau i PAKHOE.

Liczne torpedowce udały się już do Chin, zabierając strzelców marynarki japońskiej.

Obrady Ligi Narodów Chmury nad Lemanem

ZAGMATWANA SYTUACJA

XVII zgromadzenie Ligi Narodów rozpoczęło się w poniedziałek w atmosferze wybitnie napiętej. Nad Ligą gromadzą się chmury w postaci trzech spraw nie objętych wprawdzie porządkiem dziennym, mogących jednak wywołać krytyczną sytuację.

Po pierwsze sprawa abisyńska, która wpłynęła „nadprogramowo“ na porządek dzienny wskutek pojawienia się nad Lemanem delegacji abisyńskiej. Do tej pory nie zdołano w tej sprawie w Genewie

niczego uzgodnić i nie wiadomo, w jaki sposób Komisja Weryfikacyjna Zgromadzenia wybrnie z kłopotliwej sytuacji, w której Zgromadzenie znajdzie się zaraz w pierwszej chwili swych obrad. Nie brak obserwatorów, którzy na tem tle wręcz obawiają się wybuchu jakiegoś głośnego skandalu, zwłaszcza, że — jak się dowiadujemy w ostatniej chwili — na czele delegacji stanie sam Negus.

Coraz wyraźniej zarysowuje się także możliwość pojawienia się na horyzoncie genewskim kwestji hiszpańskiej. Delegacja hiszpańska rozwinęła w Genewie ożywioną działalność i zapowiedziała wygłoszenie z trybuny na Zgromadzeniu mowy ministra spraw zagranicznych, zwróconej przeciw dostawcom broni dla oddziałów faszystowskich. Hiszpańska delegacja usiłuje pozatem nakłonić ministra Delbosa, by wywarł drogą ligową wpływ na Portugalję, by ta przystąpiła do paktu nieinterwencyjnego. Min. Delbos obiecał interwencję w tej sprawie u delegacji portugalskiej.

Trzecia wreszcie sprawa, która zawiera niebezpieczny moment i możliwość kryzysu — to ciągle niezalatwienie jeszcze kwestji konferencji lokarneńskiej.

OTWARCIE ZGROMADZENIA LIGI

W poniedziałek w południe przewodniczący Rady Ligi p. Rivas Vicuña (Chili) dokonał o-

twarcia 17-go Zgromadzenia, wygłaszając przemówienie, w którym podkreślił konieczność nadania Lidze Narodów

CHARAKTERU UNIERSALNEGO

i pozyskania dla niej współpracy wszystkich państw. W tym właśnie celu delegacja chilijska zgłosiła swego czasu pewne propozycje, dotyczące reformy paktu, która, zdaniem mówcy, jest jednym z najpilniejszych zadań obecnego zgromadzenia.

Najistotniejszym zadaniem Ligi Narodów jest

OBRONA POKOJU.

Pod tym względem — mówił przewodniczący Rady — byloby niebezpiecznie zamykać oczy na obecną niepokojącą sytuację. Od czasu powstania Ligi Narodów nie było

TAK WIELU CIEMNYCH CHMUR NA HORYZONCIE,

a sumienia ludzkie nie były tak zdezerjentowane, jak obecnie. Mowę swą zakończył p. Rivas Vicuña, wyrażając nadzieję, iż nad światem zapanuje nareszcie idea pokoju.

Bezpośrednio po przemówieniu otwarcia, p. Rivas Vicuña zaproponował wybór komisji weryfikacyjnej w następującym składzie: Tudela y Valera (Peru), Eden (W. Brytania), Delbos (Francja), Litwinow (ZSSR), Limburg (Holandia), Osuski (Czechosłowacja), Politis (Grecja), Jordan (N. Zelandja), Arras (Turcja). Wniosek przewodniczącego poddany został pod tajne głosowanie.

Głosowanie, które na życzenie delegacji abisyńskiej było tajne, dało następujące wyniki: 52 państw głosujących, jedna kartka biała, 51 kartek ważnych. Wymagana większość 26. Otrzymali: Eden 47, Litwinow 47, Delbos 46, Osuski 43, Politis 43, Arras, Tudela 41, Jordan 39, Limburg 39.

Po zakomunikowaniu zgromadzeniu wyników głosowania, przewodniczący oznajmił, iż komisja weryfikacyjna zbierze się natychmiast.

Titulescu Śmiertelnie chory

W stanie zdrowia byłego ministra spraw zagranicznych Rumunii, Mikołaja Titulescu nastąpiło wczoraj nagle pogorszenie. Lekarze nie roszą dużej nadziei utrzymania chorego przy życiu.

Posterunek Milicji Ludowej w górach na północy

(Wiadomości z Hiszpanji na str. 2-ej)

Łódź, stojąca w walce, liczy na pomoc całego Świata Pracy Polski

Niech napływają dalsze składki na adres Sekretariatu Generalnego C.K.W.P.P.S. (Warszawa, Warecka 7), albo na konto P.K.O. — 3.174.

Wojna domowa w Hiszpanji

Opór rewolty trwa w ruinach Alcazaru

Alcazar jak donoszą, nie został dotychczas zdobyty definitywnie przez wojska rządowe.

Jak opisuje specjalny korespondent Havasa z Toledo, Alcazar i całe miasto spowite jest w kłęby czarnego dymu, który przysyca po wietrze, utrudniając oddychanie.

W niedzielę od rana rozpoczęło się intensywne bombardowanie ruin przez artylerię rządową. O godz. 11-ej rządowe oddziały szturmowe zaopatrzone w drabiny, zdołały przedrzeć się na tyły Alcazaru i próbowały przez mur dostać się do ogrodów twierdzy. Atak ten załamał się w piekielnym ogniu powstańczych karabinów maszynowych. W podobny sposób załamał się również drugi atak. Wówczas również wojska rządowe nakazało swych oddziałów wycofanie się z zajętych pozycji, poczem rozpoczęło bombardowanie Alcazaru z haubic 15,1

m. O godz. 17-tej pojawiły się nad miastem 3 bombardowce powstańcze, co w szeregach rządowych wywołało poważny niepokój. — Wkrótce jednak samoloty powstańcze zostały przez eskadrę samolotów rządowych zmuszone do odwrotu. O godz. 18-tej przybył do Toledo premier i minister wojny Largo Caballero, który przeprowadził inspekcję pozycji rządowych. Caballero odbył dłuższą konferencję z dowódcą odcinka Toledo — Talavera, gen. Ascencio.

Po wybuchu miny, założonej pod Alcazarem, krążyły pogłoski, iż zostały uszkodzone liczne zabudowania historyczne, posiadające wielką wartość artystyczną. Korespondent Havasa stwierdza, że witraże w katedrze nie zostały uszkodzone. Podobnie zostały nieknieńte dom El Greco, kościół San Juan de Los Reyes oraz synagoga.

Okrucieństwa rokoszantów

Tow. Longuet donosi w „Populaire”, że po zajęciu Irunu przez rokoszant hiszpańskich, część ludności przeszła na terytorjum francuskie i schroniła się w przedmieściach Saint - Jean - de - Luz.

Jednakże władza tej miejscowości niechętnie patrzyła na przybyśców; zapewniła ona wkrótce ich, że mogą wrócić do Irunu, gdzie im się nie stanie.

Uciekinierzy uwierzyli i wrócili. I oto 25 z nich, w tem 2 kobiety, natychmiast po powrocie schwytano i rozstrzelano.

O terrorze rokoszantów świadczy

m. in. ich stosunek do prasy zagranicznej. Po wydaleniu z Burgosu korespondentów tak konserwatywnych dzienników angielskich jak „Times” i „Morning Post”, przysłała kolej na innych. I oto, jak stwierdza tow. Longuet, zaarrestowano w Burgosie pięciu innych dziennikarzy angielskich i amerykańskich i nawet grożono im śmiercią. Wśród zaarrestowanych znajduje się słynny reporter amerykański M. Knickerbocker, — przedstawiciel trustu Hearsta, bardzo przychylny dla faszystów.

Oświadczenie Prezydenta Benesa

„Jeżeli nie dyskutuje parlament, dyskutuje ulica jeżeli wogóle przestaje się dyskutować zaczyna się strzelanina”

Prezydent Republiki Czechosłowackiej Dr. Benes, przyjął niedawno delegację młodzieży czechosłowackiej, która udawała się na kongres światowy młodzieży do Genewy. W odpowiedzi na przemówienie przewodniczącego delegacji, prezydent Benes oświadczył między innymi:

Prezydent apeluje do młodzieży, aby respektowała indywidualność ludzką, która powinna być celem każdego systemu a nie jego środkami i narzędziami. Osobowość ludzką respektować musi minister i żołnierz i każdy w życiu prywatnym. Dlatego prezydent Benes wierzy w demokrację, która ludzką tę osobowość respektuje i która w Czechosłowacji znalazła pełne zastosowanie, bowiem przez 18 lat nie miało państwo czechosłowackie żadnych wielkich trudności wewnętrznych ani przewrótów. „Było tak dlatego — mówił prezydent Benes — że mieliśmy zawsze zrozumienie dla rozwiązań wszelkich problemów społecznych i dla sprawiedliwości wobec wszystkich członków naszego państwa

Respektujemy każdy system, ale nie pozwolimy, aby zagrożono na szemu systemowi, bowiem jesteśmy przekonani, że jest dla nas najodpowiedniejszy.

Następnie prezydent wyraził swe zadowolenie, że w delegacji są przedstawiciele wszystkich klas, grup politycznych i mniejszości narodowych, którzy współpracują ze sobą, jako równi z równymi. W interesie państwa i mniejszości współpracę tę w dzisiejszych czasach uważa za konieczną i pożądaną. Prezydent wita inicjatywę młodzieży na polu porozumienia międzynarodowego, bowiem młodzież pracować może bez uprzedzeń bez względu na przynależność polityczną czy narodową. Trzeba dyskutować i to dyskutować rzetelnie, aby dyskutować się mogło. Jeśli nie dyskutuje się w ogóle, zaczyna się strzelanina. Jest to logiczne a polityka jest rzeczą prostą, tylko ludzie są skomplikowani”.

Okólnik premiera

O uporządkowanie ruchu na drogach

Premjer gen. Sławoj-Składkowski podpisał okólnik do wojewodów, komisarza Rządu na m. st. Warszawy, oraz starostów, stwierdzający że wysiłki mające na celu skłonienie ludności do przestrzegania przepisów o ruchu na drogach nie dały dostatecznych wyników. Przedewszystkiem wykroczeń dopuszczają się woźnice pojazdów konnych, rowerzyści i poganiacze zwierząt, przyczem większość tych wykroczeń wywołana jest lekceważeniem przepisów, dotyczących właściwego korzystania z dróg. Wpływ obecnego stanu rzeczy na ogólne bezpieczeństwo i porządek ruchu nie wy-

maga podkreślenia, zaś na wypadek wojny, podnieconego nastroju i wzmożonego ruchu na drogach nieposzanowanie przepisów może mieć bardzo daleko idące konsekwencje zarówno dla użytkowników dróg, jak i dla sprawności ruchów wojsk. W związku z tym dla skutecznego wdrożenia ludności do przestrzegania przepisów o ruchu drogowym, okólnik poleca wydanie odpowiednich zarządzeń i baczne nadzorowanie ruchu na drogach. W wypadkach naruszenia przepisów, szczególnie gdy ich znajomość nie ulega wątpliwości, stosowane być mają surowe kary. (PAT)

Podminowana strefa

Porty Gijon, Musel, San Esteban, Depravia i Santona objęte są podminowaną strefą, zamykającą porty Santander i Bilbao. Wszystkie

te porty będą zamknięte dla okrętów cudzoziemskich, począwszy od północy 20 września.

KURSY TUSZYŃSKIEGO

SAMOCHEMOWO
MOTOCYKLOWE
KŁOWE

AMATORSKIE I ZAWODOWE

PIAMIĘTAJ!

NOWY-SWIAT 44, NOWY-SWIAT 41

„Trzecia” Rzesza i Rosja Sowiecka

Przed kongresem norymberskim znane było stanowisko kanclerza Hitlera wobec Rosji sowieckiej. W szczególności było wiadome, iż zwalcza on wszelki układ sił w Europie, do którego Rosja sowiecka wchodziłaby jako czynnik i odrzuca wszelkie „zbirowe bezpieczeństwo”, w którym Rosja sowiecka brałaby aktywny udział.

Nie trzeba było aż olbrzymiej manifestacji antybolszewickiej w Norymberdze, żeby to znane stanowisko kanclerza Hitlera dopiero na nowo odkryć. Hitlerowski kongres partyjny nie wniósł pod tym względem nic nowego.

Miał on przedewszystkiem zadanie wewnętrzne. Był nieustającym ogniem huraganowym na użytek wewnętrzny. Miał przez porównanie wszystkiego dobrego, co działo się w „socjalizm”, z wszelkim złem, które krzewił bolszewizm, przekonać naród niemiecki, jakim nieszczęściem byłoby dlań bolszewizm i że wszelkie drogi od wewnątrz i od zewnątrz do Niemiec muszą być dla bolszewizmu zatarasowane.

Aż dziwnem się wydaje, że w kraju, w którym panuje żelazna dyscyplina totalnego ustroju i w którym wszelkie tchnienie komunizmu i marksizmu miałyby już być wygnane i wypięte z umysłów i serc kilkunastu milionów ex - wyborców komunistycznych i marksistowskich, że tej marze przeszłości, jak zapewniali przywódcy hitlerowscy, poświęcają oni tyle miejsca na swym partyjnym kongresie.

Ten nadmiar uwagi, zwróconej na wulkan wygasły wewnętrzny komunizmu, dziwi obserwatora zagranicznego i zastanawia. Czyżby się w Niemczech obawiano, że w pewnych warunkach to niebezpieczeństwo mogłoby odżyć i ugodzić śmiertelnie hitleryzm? Czyżby się liczone z możliwością nowego „uderzenia sztyletem w plecy”, gdyby hitlerizm stał się na polach bitew z Rosją sowiecką i czy się obawiają, że „Dolchstoß” od wewnątrz mógłby się powtórzyć, jak w 1918 r.?

Owo „uderzenie sztyletem od wewnątrz” jest może najgłębszym osobistym przeżyciem Hitlera. Przewija się ono przez „Mein Kampf” i powtarza prawie wszędzie w jego przemówieniach. Najzajęty po kongresie norymberskim wygłaszając przemówienie do armji w Würzburgu, oświadczył kanclerz Hitler, co następuje: „Za kilka tygodni upłynie 18 lat, gdy wielka armja, najdumniejsze znamię naszego narodu — trafiona przez zdradziecki napad, musiała pochylić broń i stare chorągwie”.

Wszystko, co potem nastąpiło — głosi Hitler — było dziełem „nie-sumiennych” polityków, którzy zgodzili się w traktacie pokojowym na rozwiązanie armji i jej wykonali. Wedle Hitlera armja

niemiecka pozostała niezwykcioną. Wycofała się z pola bitew, gdy była ugodzona „zdradziecko” od wewnątrz.

Czyżby w ogromie antybolszewickiej manifestacji norymberskiej nie czaiła się obawa, że ów „zdradziecki zamach” mógłby być kiedyś powtórzony od wewnątrz? I mówił w Norymberdze Hitler:

„Ponieważ wiemy — i codziennie przeżywamy, że próba mieszanina się do naszych wewnętrznych stosunków niemieckich ze strony żydowskich władców sowieckich trwa i niema końca, przeto jesteśmy zmuszeni bolszewizm także poza nami i zewnątrz nas uważać jako wroga śmiertelnego i w jego posuwaniu się naprzód widzieć niebezpieczeństwo również nam grożące”. Wedle słów kanclerza bolszewizm działa więc w samych Niemczech i jest uważany nadal jako niebezpieczeństwo wewnętrzne. A tem bardziej może ono stać się groźne, ponieważ — jak się wyraził kanclerz Hitler — bolszewizm usiłuje swe „siły wojskowe podprowadzić coraz bliżej pod nasze granice”.

Przez podprowadzenie sowieckich sił wojskowych pod granice Niemiec rozumie kanclerz Hitler francusko-sowiecki i czechosłowackosowiecki pakt wzajemnej pomocy. Jednakowoż swego stosunku do owych paktów na jeździe norymberskiej nie określił bliżej. Nie uważał widocznie za wskazane przesądzać stanowiska, jakie zamierza zająć w dyplomatycznych rokowaniach wstępnych, dotyczących nowego Locarna, ani zdradzić planów, które żywi wobec Rosji sowieckiej.

Wbrew niektórym przypuszczeniom nie nastąpiło — mimo gwałtownej kanonady antybolszewickiej — ani zerwanie stosunków dyplomatycznych między Niemcami a Rosją sowiecką, ani nawet wypowiedzenie traktatu berlińskiego, przedłużonego już za kanclerstwa Hitlera. To zmusza do zastanowienia i do ostrożności. Nie wiadomo bowiem, do czego ta kanonada propagandowa zmierza na zewnątrz.

Kongres Norymberski jest, oczywiście, przedewszystkiem instrumentem polityki wewnętrznej. Nie mniej jednak na zewnątrz służyć on ma nietylko jako presja celem rozerwania niepodzielności pokoju i odierwania zachodu od wschodu, lecz może być pomysłany, jako przygotowanie przyszłego porozumienia hitlerowskich Niemiec z Rosją sowiecką. Kanclerz Hitler nie uznaje bowiem żadnych dogmatów w polityce zagranicznej i niczem się nie krępuje w doborze środków. Furja w przemówieniach niemieckich nie zawsze zapowiada burzę rzeczywistości. Może również świadczyć o czemś wręcz przeciwnym. Zimna woda, którą dołał ambasador von Ribbentrop, do ukropu norymberskiego, powinna ostudzić dypl-

Wiadomości ze źródeł rebelji

Z głównej kwatery wojsk powstańczych w Burgos donoszą, że operujące w prowincji Guipuzcoa oddziały armji północnej zajęły położone w połowie drogi między San Sebastian i Bilbao miejscowości Zumagara, Azpeida i Anemasse.

Nad Bilbao pojawiły się wczoraj samoloty powstańcze, które zrzuciły ulotki z odezwą podpisaną przez gen. Mola i wzywającą oddziały rządowe do złożenia broni.

Z La Coruna donoszą, że wczoraj

po południu wojska powstańcze zajęły miejscowość Trubia, położoną 13 km. od Oviado.

Na froncie południowym wojska gen. Franco odniosły podobno szereg sukcesów na południe od Madrytu. Na odcinku pod Malagą wojska powstańcze zajęły miejscowość Rithi pod La Ronda.

Cordoba była wczoraj bombardowana przez samoloty rządowe.

Niemieckie bomby w Hiszpanji

Lord Churchill, należący do pierwszego angielskiego oddziału sanitarnego w Hiszpanji, wysłał do lady Hastings depezę następującą:

„Wróciłem z frontu, gdzie widziałem ciała kobiet i dzieci, zabitych przez bomby, rozpoznane jako bomby niemieckie, które rzucano z niemieckiego trzymotorowego aeroplanu.

Mamy ciągle dowody, że Włochy i Niemcy zaopatrują stale rokoszan sprzętem wojennym i obsługą wojenną”.

Rokord lotnika sowieckiego

Szybowcowy Kartachow, który wystartował na szybowcu z lotniska, pod Rostowem, przeleciał ok. 540 km. w linii prostej, bijąc w ten sposób dotychczasowy rekord długości lotu na szybowcu.

Kłeska Niemców w Szlezwigu

W Szlezwigu duńskim, prowincji, która w r. 1920 na mocy plebiscytu przyłączona została do Danji, odbyły się wybory. Na listy niemieckie padło 15,4%, na listy

duńskie 84,6% oddanych głosów. Od czasów ostatnich wyborów w r. 1928 liczba głosów duńskich w Szlezwigu wzrosła o 25%.

Katastrofa samolotowa

Dwaj lotnicy zginęli pod Łuckiem

Na polach wsi Bajów koło Łucka spadł samolot RWD 8 pilotowany przez szefa pilotażu p. w. lotniczego Michała Dzierzka i instruktora Janusza Jarzębowski. Podczas lotu trenin-

gowego samolot wpadł w korkociąg, z którego pilot nie zdążył go wyprowadzić. Obaj lotnicy ponieśli śmierć na miejscu. Samolot uległ zniszczeniu.

A Hitler wciąż mówi

Jak informuje Niemieckie Biuro Informacyjne, kanclerz Hitler wygłosi w dn. 28 b. m. na czwartej dorocznej sesji Frontu Pracy w Norymberdze nowe przemówienie, które transmitowane będzie przez radio.

Znowu...

„dostojny gość”

Agencja PRESS donosi ze Lwowa:

W Karpatach Wschodnich rozpoczął się sezon wielkich polowań w których biorą udział myśliwi z granicznymi.

Przed kilku dniami rozpoczęło się polowanie, w którym uczestnił komendant wojskowej policji berlińskiej, generał hr. Heldorf.

Tajemnicze samochody

Na granicy szwajcarskiej, w pobliżu Annemasse, zatrzymano wczoraj samochód, w którym znalezione karabiny maszynowe, rewolwery i amunicję. Inny samochód zatrzymany przez władze policyjne w Aix les Bains zawierał 100 karabinów, 50 rewolwerów typu parabellum i około 10 tysięcy ładunków.

Nadal pogodnie

Przewidywany przebieg pogody dnia 22 b. m. w zachodnich dzielnicach przejściowy wzrost zachmurzenia ze skłonnością do burz i przelotnych deszczów, w pozostałej części Polski nadal pogodnie, rankiem mglisto. Ciępl. Umiarkowane wiatry południowo - wschodnie i południowe.

Międzynarodowe obrady spółdzielcze

Dzisiaj rozpoczynają się w Warszawie obrady Komitetu Centralnego i Egzekutywy Międzynarodowego Zw. Spółdzielczego. Po raz pierwszy Polska będzie gościła przedstawicieli spółdzielczości międzynarodowej. Członkowie Komitetu przybędą z Anglii, Austrii, Belgii, Bułgarii, Czechosłowacji, Danji, Estonji, Finlandji, Francji, Hiszpanji, Holandji, Litwy, Norwegii, Szwajcarii, Szwecji,

Węgier i Z. S. S. R. Do Międzynarodowego Związku Spółdzielczego należą w 40 krajach: 40 związków ogólnokrajowych spółdzielczych, 18 związków spółdzielni wytwórców, 30 banków spółdzielczych, 40 organizacji ubezpieczeniowych, 10 związków spółdzielni rolniczych i kredytowych. W Egzekutywie z ramienia Związku „Spółem” zasiada prof. Rapacki.

Robotnicy popierają swoje pismo

Warszawa zł. 8,65.

Walka w Łodzi W niedzielę najbliższą — głosowanie

Przeżywamy dni już ostatnie łódzkiej kampanii wyborczej. Jest rzeczą oczywistą ponad wszelką wątpliwość, że walka rozegra się w praktyce pomiędzy dwoma obozami:

1) P.P.S. i KIASOWEMI ZWIĄZKAMI ZAWODOWEMI z jednej strony

2) „OBOZEM NARODOWYM” ze strony drugiej.

Grupy i grupki dawnego BBWR wraz z przybudówkami nie grają żadnej poważniejszej roli. Uderza natomiast fakt, że słynny „Orędownik”, miejscowy organ „narodowy” jest całkiem... wstrzemięźliwy, gdy chodzi o „sanacyjny” t. zw. Chrześcijańsko - Narodowy Front, — atakuje zaś z pasją, z furją, z nienawiścią — właśnie oboz socjalistyczny. Kłamstwa. Zło rzeczenia. Groźby. Wszystkiego tam jest pod dostatkiem.

„Obóz narodowy” odczuwa, że grozi mu klęska. Z każdym dniem wzmocnia się krzepnie solidarna postawa Łodzi pracującej. Więc pewne koła „narodowe” uciekają się do broni... ostatecznej. Następują prowokacje nieustanne do walk bratobójczych. Nóż, gazurka i kaset. Pod ostłą nocą „bojówki”, sprowadzone częściowo z Poznania i z Warszawy, napadają na lokale robotnicze; walą kamieniami; spotykają się, rzecz prosta, z odporem; wtedy zmykają. Zdarzają się i rozprawy nożowe, których ofiarami podają i zupełnie przypadkowi przechodnie.

Ci ludzie myślą, że temi sposobami wzmocnią swe szanse i pozycje. Wręcz odwrotnie. Coraz bardziej krzepnie, coraz bardziej

się utrwała odpór klasy robotniczej...

Są i szykany administracyjne. Zakazany został wiec P. P. S. na placu oparkanionym, więc zamkniętym; znów aresztowano około 30 towarzyszy za... rozlepianie a-

fisy; dwie odezwy wyborcze uległy konfiskacie; były rewizje w lokalach partyjnych.

Nasza walka trwa dalej i będzie doprowadzona do zwycięskiego końca.

W. P.

Tylko kilka dni dzieli nas od głosowania. Z podziwem i dumą patrzymy na zdecydowanie, na energię, na ofiarność łódzkiego proletariatu. Bo robotnicy Łodzi wiedzą, że te zmagania — to etap w walce o nową Polskę, o Niepodległą Polskę Socjalistyczną. Bo robotnicy Łodzi wiedzą, że Świat Pracy całej Polski jest duszą i sercem z nimi. Bo robotnicy Łodzi wiedzą, że stanowią dzisiaj odcinek naszego wielkiego frontu, wysunięty najdalej naprzód. Zwycięża! Łódź musi być czerwona! A łódzcy pracownicy umysłowi pójdą do końca wraz z proletariatem fabrycznym w jednym, solidarnym szeregu.

Więś prawdziwa i więś „na pokaz” Jak to było z tym „Zjazdem chłopskim” w Krakowie?

Tow. J. Stańczyk przesyła nam wrażenia bezpośrednie z przypadkowej rozmowy z grupą uczestników krakowskiego „Zjazdu” jednej z licznych nowych „imprez chłopskich” obozu „sanacyjnego”.

Opis tej rozmowy — to w samej rzeczy dokument. „Zjazdowi” temu patronowali pp. Michałkiewicz, Dubiel i t. d.

Ktoś tam organizuje jakieś no-

we „stronictwo ludowe”. Kazali zrobić stronictwo, więc się wykonuje robotę. Ale ponieważ prawdziwe stronictwo — to nie to, co buty zamówione na miarę u szwaca — więc robota wygląda nie tylko mizernie, ale i całkiem ordynarnie. Przed kilkoma dniami odbył się w Krakowie zjazd takiego stronictwa chłopskiego „na zamówienie”. Gdyby nie radio, które pomaga, jaka może, w rozreklamowaniu ciężkiej roboty pułkownika Koca, niktby nic, poza naczelnikami bezpieczeństwa — o tym zjeździe nie wiedział.

Osobiście dowiedziałem się o odbyciu zjazdu wyjątkowo i przypadkowo, już w tę samą niedzielę. Czekam na pociąg z Krakowa do Katowic. I... naraz podchodzi do mnie chłop-towarzysz z Brzeskiego powiatu. Witamy się serdecznie. Towarzysz przedstawia mi jeszcze czterech chłopów, dodając żartobliwie — „ludowcy — nasi sprzymierzeńcy”; okazuje się, że dwóch przedstawionych — to chłopci z pod Zakliczyną a dwóch z pod Bochni. — Co Wyście tu porabiali w Krakowie? — pytam. „A byliśmy na zjeździe — organizujemy ze starego chłopskiego stronictwa rolniczego nowe stronictwo chłopskie” — odpowiada. Znajac naszego upartego i wiernego Partii towarzysza - chłopca, że jest to i trochę kpiarz, machnąłem ręką i pytam, co naprawdę robili w Krakowie, ale już chłopci-ludowcy odpowiadają. Istotnie, byliśmy na zjeździe delegatów stronictwa rolniczego, którym chce „sanacja” na nowo nas uszczęśliwić.

Teraz zaczynam być trochę mniej serdeczny. Myślę, a może ci rzekomu ludowcy i nasz dotychczas szczyry towarzysz coś skreślił. Tyle się już odstępstw widziało i przeżyło. „No, no, towarzyszu! Nie patrzcie tak! mi jeno tam byli, by to wszystko zobaczyć”, by się rozczepić z bliska co tam i kto tam był”. „No więc cóż tam było?” — pytam jeszcze trochę podejrzliwie. „O, delegatów było nawet dużo” — odpowiadają mi moi nowi znajomi (podczas kiedy tow. chłop wyrwał mi z ręki „Robotnika” i zaczął gorączkowo czytać). „Ze 300 luda było. Wszystkie stary znajomi i lokaje „sanacji”; stą rostowie kazali — to przyjechało ze 100 „sanacyjnych” wójtów, około 50 nauczycieli. Ci przyjechali nawet z radością, bo myślą, że się znówu obłowią przy „sanacji”. Ale i takich, jak my, było na zjeździe ze 40-tu. My to już tak z własnej woli i bez radości jechaliśmy na zjazd. Chcieliśmy się przekonać, czy kto z naszych nie zechce nas znówu rozbijać? To dobrze wiedzieć, kto we wsi naprawdę trzyma z gromadą, a kto tylko udaje. No i przekonał się, że z tej „sanacyjnej” mąki nie upieczesz żadne prawdziwe stronictwo chłopskie. Ci, co tam byli — nikogo we wsi do tego zblenawidzonego stronictwa nie zaagitują. Przywódcy tego stronictwa to zapra-

W odpowiedzi „Gazecie Polskiej” po jej napaści na ruch ludowy

I. Bezpośrednio po tragicznych zajściach w Zamojszczyźnie „Gazeta Polska” wystąpiła z artykułem, który przetrzącał odpowiedzialność za te zajścia na Stronictwo Ludowe i na Związek Młodzieży Wiejskiej „Wici”. W niedzielę zamieściliśmy odpowiedź Stronictwa Ludowego na ten atak. Dziś drukujemy odpowiedź kierownictwa „Wici”.

„Gazeta Polska” w numerze z dnia 17 września r. b. w artykule redakcyjnym p. t. „Podwójna gra czy ślepotą” — w zdecydowany sposób twierdzi, że do kół „Wici” weszli, zostali przyjęci, a w krótkim czasie doszli do decydującego wpływu komuniści; że „poszczególne działacze wiciowi, którzy próbowali temu się przeciwstawić, zmuszeni byli przez presję komunistów do ustąpienia; że „Wici”

czepią pomoc materialną od Rządu”. Powyższe twierdzenia „Gazety Polskiej” są nieprawdziwe. Powyższe wiadomą rzeczą w Polsce jest, że po zmianie taktyki „Kominternu”, akcja komunistyczna rozpoczęła w r. ub. pod hasłem rzekomej obrony demokracji — przez zalecani „wspólny front” — zyskała sobie chwilowe powodzenie w ośrodkach wiejskich najmniej wyrobionych społecznie, w najmniejszym zaś stopniu dosięgła ona ośrodków organizacyjnych „Wici”. Wiadomem również jest, że pod hasłem wspólnego frontu „komuniści usiłują wchodzić ze swą agitacją nietylko do kół „Wici”, ale do wszystkich organizacji masowych, jak np.: „Związek Młodej Wsi” — „Związek Młodzieży Ludowej” — „Stowarzyszenie młodzieży katolickiej” i t. p.

Stwierdzamy przy tym, że do kół „Wici” komuniści, jako tacy, nigdzie nie zostali przyjęci, a jeśli gdzieś się podstępnie wcisnęli ze swą akcją propagandystyczną, tam wyższe ogniewa organizacyjnych natychmiast reagowały i reagują odporne w sposób zdecydowany. W żadnym z ogniw organizacyjnych o szerszym zasięgu organizacyjno - kierowniczym komuniści nie zyskali decydującego wpływu i z żadnego z tych ogniw działacze wiciowi nie ustąpili, ani też nie zostali zmuszeni do ustąpienia na skutek presji, organizowanej „oddolnie” przez komunistów.

Wreszcie najkategoryczniej oświadczamy, że organizacja „Wici” ani bezpośrednio, ani pośrednio, od roku 1930-go żadnej pomocy materialnej od Rządu nie czerpała i nie czerpie. Podanie podobnej wiadomości przez „Gazetę Polską” traktujemy jako zwykłe kłamstwo.

II. Na ów artykuł „Gazety Polskiej” zareagowaliśmy z punktu widzenia ostry, bo „Gazeta Polska” powinna rozumieć, że pewne... manjery polemiczne (jak te, na przykład, które zastosowano po „wykryciu” rzekomego zamachu bombowego na marsz. Piłsudskiego) już w Polsce nie dają... rezultatu w opinii publicznej. „Gazeta Polska” odpowiedziała dowcipami o bardzo wątpliwej wartości. „Dowcipy” pomijamy wrzucenie ramion, przytaczamy natomiast uwagi tygodnika „Depsza” ideowo bardzo od nas dalekie, ale dającego taką samą mniej-więcej, jak my, ocenę wartości tamtego, pierwszego artykułu „Gazety Polskiej”.

Oto parę ustępów z „Depszy”:

„Inne wszakże w tych smutnych okolicznościach nasuwają się uwagi i szukają dla siebie wyrazu.

Oto jednocześnie z samą wiadomością o krwawym starciu, jedno z pism warszawskich, lubujące się w namaszczonym piśnieniu kazało polityczno - dydaktycznym, rozwarło szeroko swe okienko, aby przeświecić „podwójną grę, czy ślepotę” — czyją? — Stronictwa Ludowego.

Nie jest, oczywiście, naszym zadaniem „stawać w obronie” stronictwa ludowego i odpiierać ataki przeciw niemu. Stronictwo to jest kierowane przez swoich wybitnych i ze wszechmiat odpowiedzialnych polityków, ma własne organy prasowe i potrafi niezawodnie w sposób autorytatywny rozprawić się z zarzutami. Organ ustrojowo-polityczny i gospodarczy, jakim jest „Depsza”, pomna, że pomyślny rozwój ekonomiczny da się pomyśleć tylko na podłożu rozsądnej polityki, zainteresować się musi „podwójną grą, czy ślepotą” z podobek, daleko głębszych.

Artykuł wspomniany mówi, że „na styku powiatów zamojskiego, tomaszowskiego i hrubieszowskiego powstała w ostatnim czasie dość gęsto sieć kół stronictwa ludowego oraz kół „Wici”. Do kół tych weszli i decydującego w nich wpływu w krótkim czasie dopiełi komuniści, o czym świadczyły rzucone na wiecach hasła o specyficznym posmaku jak np.: niech żyje Rosja sowiecka! Niech żyje Sta-

lin! i t. p. Autor artykułu zapewnia dalej, że „na posiedzeniach ja czejek komunistycznych (a więc tych prawdziwych!) uchwalano, aby pewne akcje prowadzić pod firmą kół „Wici” i stronnictwa ludowego”, a działacze wiciowych i ludowych, którzy się temu sprzeciwiali, zmuszano przez presję komunistyczną do ustąpienia. Następowaniem tych działań były napady na procesje, podburzanie ludności do czynnego oporu wobec organów władz miejscowych. Autor artykułu namawia w końcu prezesa stronnictwa ludowego p. Macieja Rataja, aby zjechał na teren wypadków i osobiście się przekonał o stanie rzeczy. Władze państwowe — zapewnia łaskawie autor — ułatwią p. Ratajowi i panom z „Wici” taką „wizję lokalną”.

Nie interesuje nas to, czy marszałek Rataj skorzysta z ofiarowanej sobie protekcji i dokona „wizji lokalnej”. Można przypuścić, że przywódcą organizacji ludowej jest dostatecznie zorientowany o jej faktycznym zasięgu, nastroskach i prądach wsi i bez podstępów zzewnątrz kieruje organizacją tak, jak uważa to za właściwe. Z przytoczonego streszczenia artykułu i jego konkluzji wywikłajmy szkielet dla pewnej mentalności wskazywania, których sens nie ulega do refleksji. Wszakże pod presją tej mentalności znajduje się całe życie publiczne w Polsce.

Zwraca uwagę przedewszystkim to, że artykuł pozbawiony jest jakiegokolwiek znamion rozważania społeczno - politycznego. Jest to bruljon prokuratora aktu oskarżenia. Dla niepoznaki, tu i owdzie, na marginesie zamieszczono kwiatuśki stylizowany i na tym wyczerpano intencję publicystyczną. A przecież ocenie przykrych zjawisk społeczno - politycznych nie przysłuży się raport policyjny, czy oskarżenie prokuratora.

Publicysta, który chce uświadomić czytelnika o przyczynach zafę tak tragicznych, jak w Hrubieszowskim, powinien przedewszystkiem uświadomić sobie, że nie wolno mu zjawisk podobnych obserwować z wierzchu, po lebkach. Nie przysłuży się zrozumieniu położenia i wyborowi dróg właściwych, kto ucieka się pochopnie do formułek łatwych. A cóż łatwiejszego, jak zważyć winę na działalność niezależnego stronictwa, na wsi działającego?”

„Depsza” po zupełnie słusznej charakterystyce sytuacji polskiej wsi daje przykład, jakie są skutki „mentalności”, ujawnianej stale przez „Gazetę Polską”:

„Przed kilku dniami „Czas” zamieścił wywiad z b. senatorem i wieloletnim posłem Jakubem Bojko-

Byli, znany w całej Polsce wójt z Gręboszowa, autor „Dwuch dusz”, jeden z uznanych przywódców ludu, rozszedł się przed 10 laty z wójtem z Wierchosławia — Wincentym Witosem. Nie mógł się z nim zgodzić, bo uważał, że trzeba z obozem („sanacyjnym”) — przyp. nasz) współpracować, a jak był tego koniec?

— Kiedy przed 6 miesiącami — wynurza się Bojko — wojewoda Świtalski przyjechał wręczyć mi order Polonia restituta, nie przybył nikt z okolicznych chłopów, — tylko wezwani przez starostę soltysa. Odnaczenia nie powinszował mi nikt z chłopów, tylko baron, Feliks Konopka, syn tego, który ongiś nazwał mnie nowym Szeląg...

Przejmująca jest ta cicha, a rzeźna skarga b. wicemarszałka senatu.

Ale zarazem, jak pouczająca... Czego ofiarą padł Jakub Bojko? Podwójnej gry, czy ślepoty?”

Tak się przedstawiają — w płaszczyźnie przeżyć Bojki — owoce „działalności” na wsi tych kół, których „mentalność” jest reprezentowana przez „Gazetę Polską”.

Urlop p. Składkowskiego
Prezes Rady Ministrów general Sławoj Składkowski rozpoczął 1-tygodniowy urlop wypoczynkowy. Premiera zastępuje wicepremier Eugeniusz Kwiatkowski.

Na wybory w Łodzi Wpłacono do kasy C.K.W.P.P.S.

Tow. Ludwik Śledziński, Warszawa 3 zł.

Bezimiennie 20 zł.

Związek Prac. Komun. i Instyt. Użytk. Publ. Oddział VI, Warszawa, Tramwaje i Autobusy 100 zł.

Związek Prac. Komun. i Instyt. Użytk. Publ. Oddział VI, Warszawa, Gazownia 25 zł.

Rada Główna Związku Zawodowego Małorolnych 10 zł.

Tow. Bolesław Dratwa, Warszawa 10 zł.

Robotnicy Kamieniołomów w Ustroniu 37 zł.

Były Okręgowiec, I rata 5 zł.

Helena Panfilowicz 10 zł. 30 gr.

Oddział Warszawa I. Cent. Zw. Rob. Przem. Chemicznego 10 zł.

Oddział Warszawa IV. „Huta Targówek” Centr. Zw. Rob. Przemysłu Chem. 10 zł.

Zarząd Gł. Związku Rob. Przemysłu Spożywczego 20 zł.

Dzielnica P. P. S. „Wola” 30 zł.

Związek Robotników Budowlanych we Lwowie 50 zł.

Związek Prac. Komun. i Instyt. Użytk. Publ. Oddział I we Lwowie na wezwanie Zarządu Głównego w Warszawie 25 zł.

Tow. Dr. M. Janas 5 zł.

Związek Wychowawczy i Pielegniarek we Lwowie 6 zł.

Tow. A. Łęcki, Kalisz 5 zł.

Związek Zaw. Małorolnych w Kosmowie, gm. Kryłów 1 zł. 50 gr.

Napływają więc składki z całego kraju. Pozostało tylko kilka dni. Zróbcie wszyscy jeszcze jeden wysiłek. Adres dla nadsyłających za wsze ten sam: albo Sekretariat Generalny C. K. W. P. P. S. (Warszawa, Warecka 7), albo konto P. K. O. 3.174.

Dokoła sprawy Parylewiczowej

Głośna w całym kraju sprawa Parylewiczowej nie przestaje być ośrodkiem zainteresowania opinii. Śledztwo prowadzi 4-ch sędziów, którzy zbierają obfity materiał przeciwko tej ongiś wpływej osobie. Jak dotąd ujawniono 130 przestępstw Parylewiczowej. Nic śledztwa opłatają w pierwszym rzędzie Kraków, Warszawę i Tarnów.

Spółniczka Parylewiczowej, Fleischerowa za pośrednictwem swego obrońcy wniosła prośbę o zwol-

nienie jej z aresztu. Dotychczas sędzia dr. Korusiewicz nie rozpatrzył jeszcze prośby.

Śledztwo obfituje w szereg sensacyjnych momentów. Wiele osób wnieoszanych jest w tę aferę, odsłaniającą bagno korupcji i demoralizacji stworzone przez Parylewiczową i jej przemożnych protektorów. Z uwagi na ogromny materiał śledczy rozprawa przeciwko Parylewiczowej odbędzie się prawdopodobnie dopiero na wiosnę przyszłego roku.

Aresztowania

Organy policji politycznej przeprowadziły szereg aresztowań wśród robotników krakowskich pod zarzutem uprawiania agitacji komunistycznej. W ostatnich czasach aresztowania te przybierają masowy charakter.

Po co to się robi? Czy nie należałoby powstrzymać te przejawy chęć „nadgorliwości”.

Z powiatu Radomskiego

donoszą nam, że w nocy z 14 na 15 b. m. we wsi Bogumiłowie aresztowani zostali przez przybyłych autami kilkunastu policjantów instruktor Zw. Zaw. Małorolnych Michał Kusiak i młody rolnik Czesław Domagała. O miejscu pobytu aresztowanych i zakutych w kajdany niema wiadomości. Nocne aresztowanie wywołało wśród mieszkańców okolicznych silne wrażenie.

JAN STAŃCZYK.

M. ARCTA — Słowniki Ortograficzne

NOWA PISOWNIA

M. ARCTA duży SŁOWNIK ORTOGRAFICZNY 60.000 wyrazów z podaniem końcówek odmian gramatycznych i podziałem wyrazów przy przenoszeniu. Obszerny wykład zasad **NOWEJ PISOWNI** przez prof. Szobera. zł. 10.—
W oprawie płóc. zł. 13.—

M. ARCTA szkolny SŁOWNIK ORTOGRAFICZNY I ZASADY PISOWNI POLSKIEJ 18.000 wyrazów z końcówkami, przejrzyste i jasno podane zasady **NOWEJ PISOWNI** w okładce dwubarwnej zł. 1.—

